

[Tørnæs]

EF-spørgsmålet har bevæget sig ud på det uansvarliges overdrev.

I den situation er en vejledende folkeafstemning blevet en nødvendighed og kan for så vidt også være overordentlig nyttig, fordi vi i EF-sammenhæng ikke skal ud på en politisk glidebane, der reducerer Danmark til en ligegyldig fodnotation, en nation, hvis synspunkter ikke længere ville kunne fremføres med samme vægt som før og blive respekteret.

En vejledende folkeafstemning er nyttig derved, at den vil kunne rense luften og fjerne enhver tvivl om, at Danmark fortsat skal vedblive at være fuldgældigt medlem af De europæiske Fællesskaber.

Temaet er naturligvis formelt et ja eller et nej til EF-reformen, EF-pakken, og vi vil lægge overordentlig megen vægt på, at det ikke bliver lagt ud på en sådan måde, at der er basis for misforståelser om, hvad det drejer sig om, ved, at der skal anvendes mere eller mindre søgte tekniske forklaringer. EF-reformen og EF-pakken er de ord og den sprogbrug, der er blevet anvendt i hele debatten om spørgsmålet, og det må derfor også være det, der anvendes ved afstemningen.

Reelt drejer spørgsmålet sig naturligvis om Danmarks fortsatte forbliven i Fællesskaberne, og vi har gentagne gange præciseret, at et nej uundgåeligt vil få vidtrækkende konsekvenser og blive betragtet som et første skridt ud af Fællesskabet. Et nej efterlader os under alle omstændigheder i en situation med overordentlig stor usikkerhed, hvad da også flere og flere både fra virksomhedsledelser og fra fagbevægelsen gør opmærksom på.

Det er lidt uforståeligt, når hr. Ivar Nørgaard heroppefra fremfører, at nogle skulle være blevet mobbet til at sige ja. Gælder det efter hr. Ivar Nørgaards opfattelse også de repræsentanter for fagbevægelsen, der med stigende styrke anbefaler, at der siges ja? Det gør de naturligvis, fordi et ja er det sikre, vi kender forhandlingsresultatet, vi ved, hvad der vil blive sagt ja til. Et ja betyder, at EF virkelig kan komme til at fremstå som et egentligt hjemmemarked uden tekniske handelshindringer, et ja betyder mulighed for at føre en forbedret miljøpolitik, netop det spørgsmål, som optager så mange, et ja til udvidet forskning og teknologi vil forbedre konkurrenceevne og beskæftigelse, og et ja

betyder, at Danmarks stemme fortsat skal gøre sig gældende med vægt i det europæiske samarbejde. Endelig betyder et ja, at det folkevalgte organ, EF-Parlamentet, bevarer sin rådgivende status, og at det fortsat er Ministerrådet, der træffer beslutning.

Vi kan derfor fra venstres side give fuld tilslutning til, at lovforslaget vedtages i sin foreliggende form.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Hr. Tørnæs afviste, at der skulle være tale om, at arbejdsgivere mobbede medarbejderne. Jeg står her med et særnummer af Tulip-panen, som er et skrift udsendt af ledelsen for Tulipfabrikkerne. Heri siger man:

»Et nej til pakken kan få den virkning for Tulip,

- a) at svine- og oksekødsproduktionen halveres,
- b) at beskæftigelsen mere end halveres,
- c) at samtlige investeringsplaner i nye fabrikker må sættes i stå i det planlagte omfang.

Det er fuldstændig uacceptabelt, at et partitaktisk, personegoistisk højt spil skal ødelægge et lands, en branches og en virksomheds eksistensgrundlag.

Det er uden perspektiv at banke vor branche tilbage til stenalderen.

Tulips medarbejdere har et medansvar og medindflydelse herpå.«

Jeg siger til Tulips medarbejdere: husk nu, der er hemmelig afstemning!

(Kort bemærkning).

Tørnæs (V):

Begrebet at mobbe har åbenbart i hr. Ivar Nørgaards definition mange vinkler. Er det at mobbe at fremkomme med de faktiske kendsgerninger og de faktiske oplysninger?

Dernæst vil jeg da godt spørge, om hr. Ivar Nørgaard også mener, at det er arbejdsgiverrepræsentanter, der har mobbet hr. Alex Hansen til at fremsætte de synspunkter og begrundelser for at sige ja til EF-pakken, som han har gjort.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Mon ikke den redaktion, som har skrevet disse linjer, har misforstået situationen? Det